

փառք ու պատիւն է ոչ միայն Բագուայ Հայ հասարակութեան և Համախոյ թեմիս, այլ և ընդհանուր ազգութեան, կ'սպասէի առիթ գտնել շնորհակալութիւնս և խնդակցութիւնս յայտնելոյ մեծապատիւ անդամոցդ ազգաշահ ընկերութեանդ, և այժմ ստանձնած լինելով Համախոյ թեմի Առաջնորդութեան պաշտօնը, ոչ թէ առթի եմ սպասում, այլ յատուկ պարտք ունենալով մօտիկանց ծանօթանալ ընկերութեանդ գործողութեանց հետ, գրում եմ հետեւեալն. բայց նախ՝ Աստուծոյ ամենաուստ օրհնութիւնը կը հայցեմք Բագուայ սիրելի Հայ Ժողովրդեան՝ մեր հողեւոր հօտի վերայ, որ յամենայն զէպս աշխատելէ ըստ իւր կարեաց լցուցանել ազգի բազմամասնեայ կարօտութիւնքը, որ իւր առատ լումայն չէ խնայել ձգելու ազգասիրութեան գանձանակի մէջ, որ պատրաստել է իւր մէջ մի այնպիսի ընկերութիւն, որ ոչ մի ջանք և աշխատանք չէ խնայել առաքինութեան ասպարիզում՝ արհիւ հայրենասիրութեամբ, եղբայրսիրութեամբ և կենդանի հաւատոյ առատ սրտովներով յառաջ դալու համար և վերջապէս՝ որ մեծ պատիւ է բերել ընդհանուր Հայութեան:

Մխիթար վումենք՝ նայելով այդ ընկերութեան բարենպաստակ գործոց վրայ, որի ջանքն ու նպատակն է ծառայել ուսման և գիտութեան, տարածել մայրենի լեզուն, որով զարթեցնել ազգի և նորա մանկուոյն հողոյն մէջ կրօնի եռանդը, պատրաստել մարդ՝ ժամանակիս մէջ իբրեւ արդարեւ մարդ ապրելու համար, պատրաստել նախնեաց քրտամբ և արեամբ մեզ ժառանգութիւն մնացած սուրբ եկեղեցւոյն հարազատ ժառանգորդ և ազգին ընտիր և պիտանի անդամ:

Հայ ազգը դարերի հոսանքին մէջ ապառաժէ ապառաժ դարկուելով և ներկայի ծանրատար պարտադայից տակ ճնշուելով, իւր սրտի, իւր կեանքի կազմի մէջ յիրաւի բազմատեսակ վէրքեր ունի, բայց ինչո՞վ արդեօք կարելի է այդ վէրքերը բուժել, փարատել, եթէ ոչ, Քրիստոսի կենսաբեր սուրբ Աւետարանի՝ լոյս աշխարհ եկողի. «կեանս և առաւել կեանս խոտապողի» «սիրեցէք զմիմեանս» վհ և միանգամայն խաղաղաբար պատուիրանը պահելով և գործադրելով, որոյ նշանաբա-